

pama. Seal üidis määr meelepahhandusega: „Kas se on teie meleparranduse töö? oh, õnksamata lal, kes ühhe kaña pärrast patto paelo taggasi langete!“ Reinowadder laskis kaña suust ja ütles: sedda teggin süggawas mõttes üsna inge teadmata. — Tee, käjjadele tullid nüüd üks sild wasto, Reinowadder jäi silla peale seisma, nälpas keelt ja wahtis üksi silmi kañade pole taggasi. Sedda nähhes, ütles Irmabbe sõideldes: „Lal! kus teile silmad jälle lusiwad? toho! täitmata loom!“ Reinowadder kostis: „Ärga eeskitage mind palwes; mõttes pallusin praego kaña ingede eest, mis tännini miño läbbi otsa on sanud.“ — Wimakõ jõudsid neimad kuñinga linna liggi, jakui Reinowadder kuñinga lossi ning aujärke eemalt näggi, läks ta meel nulrats ja suur kartus affus ta süddamesse.

Siin lõppetame täñawo Reinowadderi juttu, ja mitmesuggused mõtted formawad meil süddant, sest kes esimest korda oina kirja rahwa ette toob, sowib ka teada sada kudda sõnumid wasto wõetakse? Kui nüüd aasta pikkusel targemade ja rumalamade kõnne Reinowadderi jutto üle meie kõrwu tõuseb, ja laitsjad kah, ewõrra enam ei olle kui kiitjaid, siis ehl aname aega möda weel juttule lissa, mis muido seisma jääb. Et keelt ja kirja parremine ei oõka, selle pärrast pallume luggejade käest andeks, ja tahhame kirjaesimise patto eest sedda nuhtlust kannatada, mis määr rebbasele peale panni! Ugga kus on üks sõbralik lallepõeg, kes meile waijo witsa leiab?! —

Lühikene õppetus lodud asjust.

Kalendri: wäljaandja ei tahha luggeja wasto kuskil tükkil wallelikkus jada, ehl küll täñawune, pikkem jut rohlemine pabberid ja trükki kullutas, kui inna järrel selle tarbeks arwatud olli; siiski lissab ta weel tükkise lodud asjade õppetust jure, et kes õppetust immustawad, ka sedda acawite kõrwas wõiwad leida. Kõstriissandaid ja muud, kes puñumata Kalendrid meie käest ulga kaupastawad, pallume andeks, kui kõitminne nattuke enam niiti ja klištrid peaks kullutama! Sumal on miñewal aastal liño ja wilja õnnistanud, seekõs wõib lota, et lõnga ning klištri pärrast seddagi pankrottiks ei lähhe. — Wõiste siis lahfelt sedda pissut waewa kõitmise jures ette, ja mõttelge et kirjutajal ja trükijal paljo enam puõsi ja kullo olli kui teil. — Meie olleme paar aastad ellajadest õppetanud, täñawo sago kassudest rägitud.

Bambuse - pu

on üks Joda-India maal kaswaw pilliroo-suggu, mis sure pu sarnane, muist niiste liwa peal jõe ja tigi kallastel, muist kuiwa ma peal kõrge mäggede peal leitakse. Ühest jurest tulles kümme, kakskümend, mõñiford sadda wõõsu wälja, mis enamist mitme sülla pikkused sirgest ülleskaswawad ja ladwa nattuke lango painotawad. Bambuse-pu on nõnda kui meie ma pilliroog seest õenes ja mitme lülliline, lüllide kohhas on oksad ja lehbed, oksadel sured lehbeta õie-stupped otsas. Willi, mis pä: